

Tisková zpráva

Město Liberec poskytne pět bytů lidem v aktuální bytové nouzi

V září proběhl v ulicích města Liberce terénní průzkum s cílem zmapovat lidi bez přístřeší a lidi v bytové nouzi. Z 500 lidí, se kterými byl dotazník v terénu vyplněn, jich podmínky pro městem nabízené bydlení splnilo 200. Z těch náměstek primátora pro školství, sociální věci a kulturu Ivan Langr vylosoval pět. Ti by od 2. ledna 2018 měli začít bydlet v městských bytech.

První data z terénního sčítání lidí bez přístřeší, v sociálním vyloučení a v ohrožení ztrátou bydlení ukazují, že v Liberci se momentálně nachází okolo 500 lidí, kteří akutně pociťují tzv. bytovou nouzi. „Momentálně je v Liberci zhruba 500 lidí, kteří jsou akutně v bytové nouzi, z toho polovina jsou děti a mladiství. Lidí, kteří jsou přímo na ulici nebo přespávají v zahradních chatkách, garážích a podobně, jsme napočítali 70,“ uvádí náměstek Ivan Langr.

Do losování o městské byty se dostalo 124 dotazníků, tedy přibližně 200 lidí. Vylosovaná pětice dostane byt na rok a musí stvrdit ochotu spolupracovat se sociální službou, dodržovat zásady sousedského soužití a souhlasit se zasíláním nájemného rovnou z dávek nebo výplaty na účet města. Celkem šlo o pět bytů – po jednom ve velikosti 3+1, 2+1 a tři garsonky. „Obdrží je buď rodiny s malými dětmi, nebo jednotlivci, kteří dosud žijí na ubytovnách, na ulici nebo u přátel,“ uvedl David Valouch z Platformy pro sociální bydlení.

Terénní výzkum společně realizovali ve druhé polovině září pracovníci odboru školství a sociálních věcí, libereckých poskytovatelů sociálních služeb a dobrovolníci z Platformy pro sociální bydlení (PSB) a Agentury pro sociální začleňování. Primárním cílem bylo připravit data pro projekt Housing first (Bydlení především), tedy poměrně detailní přehled uchazečů v bytové nouzi vhodných k postupnému zabydlení do městských nájemních bytů.

„Sčítači nakonec uzavřeli celkem 203 dotazníků, které momentálně procházejí detailním sociologickým zpracováním odborníků. Získáme tak ucelený přehled o klientele, její historii, zdravotním stavu jednotlivců, hendikepech, přijmech, dosavadní spolupráci se sociálními službami a podobně,“ vysvětluje Ivan Langr.

Nepokrytá patrně zůstává minimálně část lidí, kteří vyjždějí třeba za sezónní práci spojenou s ubytováním a vrací se do Liberce na zimu, dále matky samoživitelky v nájemním bydlení, které mohou být ohroženy bytovou nouzí a s nimiž je obtížné se spojit i odhadnout jejich počet. Terénní sběratelé se nedostali vinou majitelů na všechny ubytovny. Sociální služby ale sbírají dotazníky průběžně dál, někteří lidé se také na úřad hlásí sami.

„Pokud jde o Housing first, už teď je patrné, že necelá stovka dotazníků nesplňuje některé z jeho základních kritérií, především z důvodů nedostatečných nebo nejistých příjmů, alespoň půlroční vazby na město Liberec, nebo nedostatečné motivace bydlet,“ dodává náměstek Ivan Langr.

Projektem Housing first se Liberec inspiroval v Brně, které za něj letos v říjnu získalo cenu Evropské federace národních organizací pracujících s lidmi bez domova – FEANTSA, když v užším finále porazilo podobné projekty z Glasgowu a Helsinek.

Základní data ze sběru dat v terénu (za jedince, partnery i rodinu se vyplňoval 1 dotazník!):

- 45 dotazníků z ulice (obvykle jedinci)
- 66 dotazníků z ubytoven (jedinci a rodiny)
- 29 dotazníků z azylů (jedinci a rodiny – obvykle neúplné)
- 42 dotazníků ze soukromého nájemního bydlení (jedinci a rodiny)
- 17 dotazníků ze skrytého bezdomovectví (obvykle jedinci)
- 4 dotazníky z domu na půl cesty (jedinci)